

og flyttehjælp. Jeg synes bestemt ikke, at samfundet har været karrigt her, og med den store stigning i lønmodtagernes realløn, der er sket i de sidste 10 år, ville det ikke være samfundsfjendsk at mene, at lønmodtagerne selv kunne yde noget mere for at sikre sig mod arbejdsløshed i stedet for ustandselig at komme med krav til statskassen.“ De uafhængige kunne ikke støtte lovforslaget.

Efter forhandlingens slutning henvistes lovforslaget til behandling i et folketingsudvalg. Dette afgav ikke betænkning.

---

14. Forslag til lov om ministres ansvarlighed. (Af *Ninn-Hansen, Helga Pedersen, Vagn Bro, Erik Eriksen, Poul Møller, Harald Nielsen, Poul Sørensen* og *Thestrup*.) [A. sp. 173].

Skriftlig fremsættelse ¹⁷/₁₀ (F. sp. 421). 1. beh. ¹³/₁₁ (F. sp. 975). Partiernes ordførere: K. Axel Nielsen, Helga Pedersen, Ninn-Hansen, Helge Larsen, Aksel Larsen og Iver Poulsen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ministres ansvar (se side 340). Betænkning (B. sp. 375) afgivet ⁴/₃. 2. beh. ¹¹/₃ (F. sp. 3691). *Taget tilbage*.

Lovforslaget var bortset fra enkelte ændringer identisk med det af de samme forslagsstillere i samlingen 1962-63 fremsatte lovforslag, der efter 1. behandling henvistes til et udvalg, der ikke afgav betænkning, men afgav en beretning om sit arbejde, jfr. årbog 1962-63, side 423.

Om de i lovforslaget foretagne ændringer bemærkes:

I det tidligere lovforslag indeholdtes i § 3 følgende bestemmelse: „Kan der med føje rejses tvivl om, hvilken minister ansvaret påhviler, er statsministeren ansvarlig.“ Denne bestemmelse var ikke medtaget i det genfremsatte forslag under hensyn til indvendinger, som var rejst imod den.

I det tidligere lovforslag bestemtes i § 5, at en minister pådrager sig ansvar „a. hvis han forsætligt eller uagtsomt træffer beslutninger eller gennemfører foranstaltninger, der er i strid med grundloven, statsretlig praksis, lovgivningen eller en af folketinget i henhold til grundloven truffet beslutning, eller han undlader at opfylde de pligter, der påhviler ham i medfør heraf, eller som følger af hans embedsforretningers karakter“.